

ἀνδράσι καὶ δύστηλος ἐπὶ φρόνεν α πίστιος δρμὴ 133.3 ἥπερ τε μεγίστη πειθοῦς ἀνθρώπουσιν ἀμαξιτὸς εἰς φρόνεν α πίπτει Δημόκριτος 125 τάλαινα φρόνη ν, παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις ἡμέας καταβάλλεις; 4. Σκέψη/νοητική δύναμη, thought, Ἐμπεδοκλῆς 134.4 φρόνη ν ἴερη καὶ ἀθέσφατος. || Δημόκριτος 129 φρόνεν ἡ θεῖα ροῦνται. Πρβλ. ροῦς, ρόησις, μῆτις, προπίδες.

φρονεῖν 1. Φρονῶ/ὁρθοφρονῶ, think/think correctly, Ἡράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρόνεον σι τοιαῦτα πολλοί, δόκοσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἔωντοῖσι δὲ δοκόουσι Δημόκριτος 2 Τοιτογένεια ... φρόνησις ... γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φρόνεον τοῖα ταῦτα· βουλεύεσθαι καλῶς, λέγειν ἀναμαρτήτως καὶ πράττειν ἂδεῖ 183 ἔστι που νέων ξύνεσις καὶ γερόντων ἀξυνεσίη· χρόνος γὰρ οὐ διδάσκει φρόνεον, ἀλλ' ὠραίη τροφὴ καὶ φύσις 2. Φρονῶ/ σκέπτομαι, think, Παρμενίδης 16.3 τὸ γὰρ αὐτὸν ἔστιν ὅπερ φρόνεε εἰ μελέων φύσις ἀνθρώποις καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλέον ἔστιν ρόημα Ἐμπεδοκλῆς 103 τῆδε μὲν οὖν ἰότητι Τύχης πεφρόνη κεν ἀπαντα 107.2 ἐκ τούτων (γὰρ) πάντα πεπήγασιν ἀφασθέντα καὶ τούτοις φρόνεον σι καὶ ἥδοντ' ἥδ' ἀνιῶνται 108.2 ὅσσων (γε) ἀλλοῖοι μετέφυν, τόσον ἄρ σφισιν αἰεὶ καὶ τὸ φρόνεον ἀλλοῖα παρίσταται Δημόκριτος 42 μέγα τὸ ἐν ξυμφορῇσι φρόνεον ἢ δεῖ 58 ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρόνεον τῶν ἐφικταί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι 95 τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρόνεον σι μέγα δύνανται 158 νέα ἐφ' ἡμέρῃ φρόνεον τες ἀνθρώποι Ἀρχύτας 1.3 οὐθὲν ἄτοπον ὀρθῶς αὐτούς, οἵα ἐντι, περὶ ἐκάστων φρόνεε εἰ ν. || φίλα φρονεῖν. Βλ. φίλος. || δίχα φρονεῖν. Βλ. δίχα. Πρβλ. ροεῖν, συνιέναι, γι(γ)νώσκειν.

φρόνησις 1. Λογική/νοημοσύνη, understanding/intelligence, Ἡράκλειτος 2 τοῦ λόγου δ' ἔόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ πολλοὶ ὡς ἴδιαν ἔχοντες φρόνησιν. || Ἐμπεδοκλῆς 110.10 πάντα γὰρ ἵσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ ρώματος αἰσαν 2. Φρόνηση/σοφία, prudence/wisdom, Δημόκριτος 2 Τοιτογένεια ... φρόνησις 119 βαιά γὰρ φρόνησε τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν

